

prof. dr hab. Andrzej Banachowicz
Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu
dziedzina: sztuka

Poznań 19.07.2022 roku

RECENZJA

rozprawy doktorskiej oraz dorobku artystycznego

Pani mgr AGATY WOLNIEWICZ

w związku z przewodem doktorskim w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki

plastyczne i konserwacja dzieł sztuki

wszczętym przez Senat Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego

im. K. Pułaskiego w Radomiu

OTRZYMANO
Wydział Sztuki
Dn. 29.07.2022
L.dz.

Podstawowe dane o doktorancie

Pani mgr Agata Wolniewicz uczyła się w latach 1999-2004 w Państwowym Liceum Sztuk Plastycznych w Koszalinie (kierunek: wystawiennictwo).

W latach 2006-2009 studiowała na Uniwersytecie Zielonogórskim w Zielonej Górze (Studia licencjackie, kierunek: grafika, specjalność: grafika komputerowa).

W latach 2010-2012 odbyła w Akademii Sztuki w Szczecinie studia uzupełniające II stopnia (Kierunek: grafika)

Od roku 2018 do chwili obecnej ma otwarty przewód doktorski na Uniwersytecie Technologiczno-Humanistycznym im. K. Pułaskiego w Radomiu na Wydziale Sztuki.

Od roku 2011 do dzisiaj miała ona bardzo wiele udziałów w wystawach zbiorowych oraz 2 wystawy indywidualne.

Za swoje prace i działania w obszarze sztuki otrzymała Ona następujące nagrody i wyróżnienia:

- 2019 – Wyróżnienie honorowe na 5. Triennale Polskiego Malarstwa Współczesnego „Jesienne Konfrontacje”
- 2016 – Nominacja do nagrody Grand Prix
Nagroda Wydawnictwa Format
Nagroda Publiczności na 25. Festiwalu Polskiego Malarstwa Współczesnego
Główna Nagroda w konkursie Plenery Artystyczne
Grand Prix w konkursie na 11. Międzynarodowym Festiwalu Sztuk Wizualnych inSPIRACJE/OKSYDAN

- 2010 – Stypendium Rektora AS w Szczecinie dla najlepszych studentów
- 2004 – Wyróżnienie w konkursie Artystyczny Indeks Hestii

Ocena pracy doktorskiej

Jak widać z powyższego spisu bogatej działalności w szeroko rozumianej sztuce oraz twórczości malarskiej Pani mgr Agata Wolniewicz, posiada spore już naprawdę osiągnięcia.

Rozprawa doktorska Pani mgr Agaty Wolniewicz zatytułowana: „Sztuka nie musi być piękna. Cykl prac malarskich” jest bardzo dobra, a cała praca artystyczna – doktorska składa się z 8 obrazów zatytułowanych: „Sukces” z 2022 roku wykonanych w technice olejnej o wymiarach średnio – 150x130 cm oraz jednego bardzo dużego – 180x280cm.

Te wszystkie prace łączy wnikliwa analiza ale i asocjacja badawcza doktorantki dotycząca studiów nad formą życia współczesnego człowieka – jego kondycją egzystencjalną oraz pozycją w wielowarstwowej materii zależności, gry, pozorów zachowań w strukturze kultury wizualnej – estetycznej.

Doktorantka tworząc ten bogaty zbiór plastycznych – malarskich – hiperrealistycznych zapisów powołuje intymny świat doznań dla wyobraźni widza. Proponuje mu różne transformacje emocji czy pejzaży wewnętrznych, aby w tle bardziej czy mniej - pełnych lub pustych przestrzeni mógł on wchodzić z nimi w intymną relację doznań – tytułowego „Piękna sztuki”.

Tego całego misterium nastrojów, bardziej czy mniej delikatnych różnych elementów

– kształtów tworzących konstrukcję dla bytu człowieka, ale i dla myśli, skojarzeń, znaczeń i po prostu - piękna sztuki. Tych wszystkich stanów przenikających się w jedyny rodzaj teatrum złożonego z głęboko zamyślonych twarzy linii, zbioru rąk i stóp oraz postaci w charakterystycznych pozach „sukcesu”.

W nich to – w ich ruchu czy bezruchu, w niemym przeżywaniu świata, w eksponowanej cielesności dokonuje się przemiana w marzenia – w nadzieję – na ich realne ujawnienie – poczucie sukcesu. Z całym jego zapleczem – psychicznym i moralnym kosztem. Z całym – często bagażem negatywnych doznań obciążających psychikę ludzką z drogi - do jego dojścia. Zbliżenia się – choćby – na chwilę – do tego niesamowitego poczucia upragnionego stanu idylli. I tego przeświadczenia – obserwacji świata ludzkich zachowań, że człowiek niestety często na tyle potrafi się wznieść, na ile może się też upodlić. Z tym całym tygłem emocji ludzkich zawartych w postaciach i sytuacjach jak na obrazach doktorantki. To one tworzą niepokój i możemy obecnie na Jej warunkach wchodzić – bardziej czy mniej z nimi w dialog. Nawet przyjmując pewną w nich zawartą prowokację autorki – są jednak one bardzo prawdziwe i przekonujące w sile malarskiego wyrazu. Każdy z 8 kadrów malarskich – doktorskich sukcesów otwiera przestrzeń do konfrontacji na wymianę refleksji. Refleksji wyrazistej – ujętej w perfekcyjnym wymalowaniu detali oraz nade wszystko mocnej kompozycji – każdej – całej sceny. Każdego obrazu z często wprowadzonymi elementami linii wzmacniającymi jakby efekt niezwykłości – energii chwili – przekazu. Dobranego poprzez sugestywne źródła światła, precyzyjnych ornamentów na materiałach sprzyjających klimatowi - wyczuwalnego

surrealnego, niepokojącego nastroju. Tak – sztuka nie musi być piękna, ale w wydaniu tego doktoratu mam poczucie, że jest pełna kultury plastycznej i bardzo aktualnych treści związanych z jakże teraz przeżywanymi emocjami społecznymi. Tych powyższych niepokojów związanych z poczuciem prawdy. Tego stanu, gdy z mediów zewsząd jedni chcą nam zapewnić, a drudzy pozbawić. Tych nierówności ekonomicznych, gdzie jedni nie mają za co przeżyć dnia a drudzy dążą do sukcesu za wszelką cenę. Idee te w obrazach Agaty Wolniewicz także mocno są wyczuwane właśnie poprzez zmiksowanie różnych rzeczywistości fikcyjnego światła czy mieszanej perspektywy. Działań w ramach różnych komunikatów dotyczących osiągnięcia przez człowieka – konsumenta celu jakim jest sukces. Sukcesem doktorantki jest stworzenie bardzo ważnego i potrzebnego pola badawczego dla prezentacji problemu i osiągnięcia ideałów, sukcesów w konsumpcyjnej rzeczywistości. Zbliżenia się do archetypu miejsca – tego miejsca rozkoszy, przyjemności – hedonistycznego stanu, wokół którego i z powodu którego powstają również wartościowe dzieła.

Piszę tę przewrotną myśl mając na względzie właśnie analizę tej doktorskiej rozprawy.

I tu przytoczę przypowieść pt. „Rozwój” z książki Anthony de Mello pt. „Minuta mądrości”:

„Mistrz usiadł i niezwykle uważnie słuchał
wywodów sławnego ekonomisty
przedstawiającego swoje poglądy

na temat rozwoju.

- Czy w teorii ekonomicznej

powinno się brać pod uwagę

jedynie rozwój? - spytał.

- Tak. Każdy rozwój jest dobry sam w sobie.
- Czy komórka rakowa nie myśli podobnie – odpowiedział Mistrz.”

I w tym ostatnim zdaniu Mistrza kryje się moim zdaniem to zadziwiające i zdradzieckie jednak przenikanie się społecznych sensów i socjologicznych kontekstów sztuk – w tym przypadku będących zarazem w swoistym wspólnym kontinuum destrukcyjnych pragnień. Pomiędzy sztuką i życiem oraz formą i funkcją w tym zestawie doktorskich prac wyczuwa się właśnie te znaki i treści, które widz może konfrontować ze sobą i wejść z nimi w dialog. A ta ich, również, uniwersalność przekazu i przeżyć zagęszczonych w naszej wyobraźni są dla mnie wartościami badawczymi.

Konkluzja

Pani mgr Agata Wolniewicz posiada dobry warsztat malarski, przejawiający się bardzo dobrą kompozycją każdego obrazu oraz opisanymi powyżej ich specyficznymi treściami. Pisemna praca oraz cykl prac malarskich tworzą bardzo spójny przekaz, który daje mi panoramę stanu myślenia i siły wyborów autorki.

Dlatego, podsumowując recenzję stwierdzam z przekonaniem, że swoją postawą w świecie sztuki oraz dorobkiem artystycznym, a więc umiejętnościami oraz otwartym

umysłem Pani mgr Agata Wolniewicz zasługuje na przyznanie Jej stopnia doktora, a sama praca na jej opublikowanie w całości.

Z poważaniem

prof. dr hab. Andrzej Banachowicz

